

اخبار و گزارش های کارگری 9 اردیبهشت ماه 1405

28 آوریل (8 اردیبهشت) روز جهانی ایمنی و بهداشت کار

لاپوشانی آمار قربانیان حوادث کاری و بیماری های شغلی و آمارسازی های قلابی توسط حاکمیت ضد کارگری حکومت اسلامی ایران را افشا کنیم،

با مبارزه با رعایت نکردن اصول ایمنی و بهداشتی کار بدلیل سود اندوزی و طمع ورزی کارفرمایان (خصوصی و دولتی) و عدم پایبندی دولت به موازین بین المللی در راستای تبدیل کردن رعایت اصول ایمنی و بهداشتی کار به خواست عمومی حرکت کنیم،

همبستگی با کارگران از کارافتاده و خانواده های کارگران جان باخته بر اثر حوادث کاری و بیماری شغلی را با خواست تامین مالی آنها توسط نهادها و صندوق های ذیربط اعلام کنیم.

زنده و جاوید باد خاطره 20 کارگری خون خفته کارخانه جهان چیت کرج بفرمان رژیم سلطنتی پهلوی
در 8 اردیبهشت ماه 1350

2 هزار کارگر کارخانه جهان چیت کرج در اعتراض به شرایط کاری دردناک کارخانه های محمدصادق فاتح یزدی، روز 8 اردیبهشت ماه سال 1350 دست به تظاهرات خیابانی زدند و تصمیم داشتند پیاده به سوی تهران راهپیمایی کنند، ژاندارم ها بفرمان رژیم سلطنتی پهلوی در کاروانسرای سنگی برویشان آتش گشودند و 20 نفر از کارگران جانشان را از دست دادند.

یاد و خاطرشان جاویدان باد

- 28 آوریل روز جهانی همدردی با قربانیان حوادث و بیماری های شغلی است

- دومین روز اعتصاب کارگران کارگران ابنیه فنی راه آهن نواحی دورود لرستان و اندیمشک در اعتراض به عدم پرداخت بموقع فروردین ماه، پرداخت نشدن کامل مطالبات مناسبتی و احتمال عدم اجرای مصوبه مزدی برای سال جاری

- تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته صنعت نفت نسبت به قطع شدن بیمه تکمیلی در اصفهان مقابل استانداری و در تهران مقابل صندوق بازنشستگی فولاد

- اخراج از کار دستکم 2 هزار کارگر واحدهای تولیدی و صنعتی شهرستان رشت

- بازگشت به کار کارگران با طعم سرکوب مزد زیرسایه سکوت وزارت کار

- جنگ و افزایش 3 برابری قیمت دارو

- پیام عفو بین الملل به جامعه جهانی: خطرات دوگانه وقوع جنایات فجیع علیه مردم ایران نیازمند یک رویکرد دیپلماتیک دوجبهی مردم محور است.

تلاش‌ها برای برقراری یک آتش‌بس پایدار، محافظت از غیرنظامیان و جلوگیری از وقوع جنایات جنگی، باید با تلاش‌های قاطع برای جلوگیری از تکرار جنایات فجیع از سوی مقام‌های جمهوری اسلامی علیه مردم ایران همراه شود.

- نت بلاکس : فضای دیجیتال ایران بیش از هر زمان دیگری تحت کنترل شدید قرار گرفته و تمامی کانال‌های ارتباطی محدود و تحت نظارت هستند

- خطر اجرای قریب‌الوقوع حکم اعدام ساسان آزادوار، ورزشکار ۲۱ ساله و از بازداشت شدگان اعتراضات دی‌ماه

- تشدید سرکوب علیه معلمان در کرمان؛ اجرای احکام زندان و فشارهای مالی

- مرگ و مصدومیت 2 کارگر شرکت زغال‌سنگ معدن پرورده طبس زیر آوار

- یک کارگر هم در معدن منگنز داراب زیر آوار جان باخت

*****

*28 آوریل روز جهانی همدردی با قربانیان حوادث و بیماری های شغلی است

محمد صفوی

در این روز در بیش از ۸۰ کشور جهان اتحادیه های کارگری و کارگران جهان به یاد کارگرانی که در حین کار کشته، زخمی یا بیمار شده‌اند برای ادای احترام به قربانیان حوادث کار گرد هم می آیند و تعهدات خود را نسبت به سلامت و ایمنی محل کار تجدید می کنند و اعتراض خود را نسبت به موارد غیر ایمنی و غیر بهداشتی نهاد کار را به گوش مسئولان حکومتی اعلام می کنند. در سال های اخیر با افزایش قانون زدایی در حوزه کار و کارگر ، رشد عدم امنیت شغلی همراه با سرکوب مزدی ، طولانی شدن ساعات کار .... با رشد فزاینده حوادث و بیماری های شغلی که منجر به مرگ نیروی کار شده است روبرو بوده ایم . آمار محافظه کارانه سازمان جهانی کار و سازمان جهانی بهداشت نشان می دهد که سالانه نزدیک به ۳ میلیون کارگر (روزانه ۸ هزار کارگر بخاطر حوادث و بیماری شغلی جان خود را از دست می دهند). بر اساس همین منابع سالانه ۸۴۰ هزار کارگر و مزد بگیر بخاطر استرس و فشارهای غیر قابل تحمل در محیط های کار جان خود را از دست میدهند . در ایران نیز طی سال های گذشته شاهد افزایش مرگبار حوادث کار بوده ایم . در ایران آمار مربوط به حوادث کار از سوی منابع متفاوت دولتی منتشر می شود . آمار های محافظه کارانه دولتی تمام ابعاد فاجعه را نشان نمی دهند . در آمارهای دولتی مشخص نیست که چه تعداد از کارگران به سبب بیماری های شغلی جان خود را از دست میدهند . سال گذشته شاهد حوادث کاری مرگباری در ایران بودیم . از جمله در انفجاری که در بندر رجائی رخ داد بیش از ۱۰۰ کارگر جان خود را از دست دادند . شدت انفجار به حدی بود که برخی از کارگران در لیست ناپدید شدگان قرار گرفتند و بیش از هزار نفر دچار آسیب های جدی شدند . سال گذشته با شروع جنگ ۱۲ روزه و هم اکنون با بمباران های کنونی بسیاری از کارگران جان خود را در محیط های کاری یا بر اثر بمباران ها و یا بر اثر حوادث کار بویژه در بخش ساختمان جان خود را از دست داده اند. طبق گزارش روزنامه

جمهوری اسلامی (اردیبهشت ۱۴۰۴) به نقل از معاون وزیر بهداشت و درمان، ۱۰ هزار کارگر و مزدبگیر در سال های ۱۴۰۳ - ۱۴۰۴ در ایران جان خود را در محل کار غیر ایمن از دست داده اند . شرایط کار زنان کارگر در نهاد کار مرد سالار و پدر سالار به مراتب دشوارتر است . گزارش های متعددی که از جانب فعالان زن منتشر شده است . نشان می دهد زنان شاغل در همه حوزه های کاری قربانی خشونت جنسی شده اند . مورد خشونت جنسی و آزار و اذیت جنسی در محل کار از جانب سازمان جهانی کار ، طبق کنوانسیون های ۱۱۱ و ۱۹۶ و توصیه نامه ۲۰۶ از مصادیق بارز غیر ایمنی محیط کار است . نمونه های خشونت و آزار و اذیت های جنسی و جنسیتی زیر که در برخی مطبوعات ایران راه پیدا کرده تنها بخش کوچکی از نبود ایمنی و بهداشت در محیط های کار ایران است که بویژه زنان و زنان جوان و زنان مهاجر افغانستانی را که بین سن های ۲۰ تا ۳۵ سال هستند را هدف قرار داده است.

۱- در سال ۱۳۸۲ برای نخستین بار برخی از فعالان زن با تهیه گزارش میدانی در جزوه ای بنام " آزار و اذیت جنسی علیه زنان در محیط کار " نشان دادند : شامل استخدام در قبایل داشتن رابطه جنسی ، تعرض جنسی از جانب رئیس ها و مدیران در محل کار ، خشونت های کلامی و روحی و روانی و غیره

۲- در مصاحبه هایی که با ۸۲ زن شاغل بین سن های ۲۰ تا ۳۸ سال انجام شده است حتی از وجود خشونت جنسی و جنسیتی در نهاد کار ایران خصوصا در بنگاه های خصوصی دارد.

۳- در گزارش دیگر زنان افغانستانی مهاجر و پناهنده که کارهای نظافتی هتل ها و یا نظافت خانه ها را انجام مدهند در مواردی قربانی اذیت و آزار و تجاوز جنسی قرار گرفته اند .

۴- در سال ۱۴۰۱ زنانی که در محیط کار سینما و تولید فیلم بعنوان هنرپیشه و کارهای مربوطه در این صنعت کار می کنند قربانی خشونت جنسی توسط مردانی که بر این صنعت سلطه مردانه دارند قرار گرفته اند.

۵- در موارد دردناک دیگری زنان نیازمندی جویای کار ، که از طریق درج آگهی های استخدام به محل مصاحبه در مراکز دور افتاده صنعتی رفته اند مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اند...

۶- يك آگهی استخدام نوشته است : به شرط صیغه شدن استخدام می شوید .

۷- گزارش دیگری از تجاوز به ۲۲ زن کارگر خانگی خبر می دهد

۸- اخیر کتابی به قلم کتابیون مصری در ایران منتشر شده است بنام " یکصد روایت از آزار جنسی در محیط کار و راه های عبور از آن " این کتاب آزار جنسی زنان را روایت میکند .

در گزارش دیگری در روزنامه شرق آبان ۱۴۰۴ نوشته شده است زمانی که در مورد آزار و اذیت جنسی اعتراض می کنند در خطر اخراج قرار می گیرند .

اینها بخش كوچك از آزار و اذیت جنسی و جنسیتی در محل کار ایران است . میلیونها زن در کارگاه های خانگی زیر سلطه مردان پیمانکار کار می کنند که اذیت و آزار جنسی و خشونت های کلامی و روحی و روانی و فیزیکی و خشونت اقتصادی که به آنها وارد می شود در رسانه ها بازتابی ندارد .

بسیاری از زنان شاغل ایران که در دانشگاه ها و در نهاد آموزش و پرورش و بویژه در بخش بهداشت و درمان و در بیمارستان ها کار می کنند قربانی آزار و اذیت و تعرض جنسی قرار گرفته در قانون کار ایران آزار و اذیت جنسی در محیط کار تعریف نشده است و عموم شرکتها و بخش مدیریت نیروی انسانی شرکت ها و ادارات هیچگونه پروتکل آموزشی و پیشگیرانه ای علیه خشونت جنسی و جنسیتی ندارند .

*دومین روز اعتصاب کارگران کارگران ابنیه فنی راه آهن نواحی دورود لرستان و اندیمشک در اعتراض به عدم پرداخت بموقع فروردین ماه،پرداخت نشدن کامل مطالبات مناسبتی واحتمال عدم اجرای مصوبه مزدی برای سال جاری

روز چهارشنبه 9 اردیبهشت برای دومین روز متوالی، کارگران کارگران ابنیه فنی راه آهن نواحی دورود لرستان و اندیمشک(شرکت تراورس) برای اعتراض به عدم پرداخت بموقع فروردین ماه ،پرداخت نشدن کامل مطالبات مناسبتی واحتمال عدم اجرای مصوبه مزدی برای سال جاری،به، اعتصابشان ادامه دادند.

یک منبع کارگری در راه آهن لرستان به خبرنگار رسانه ای گفت: گروهی از کارگران ابنیه فنی نواحی درود لرستان و اندیمشک در ادامه بی توجهی کارفرما به وضعیت مطالبات معوقه، از روز سه شنبه هفته جاری، اعتراض کردند؛ این اعتراض امروز چهارشنبه (نهم اردیبهشت ماه) نیز در محدوده محل کارشان ادامه دارد .

او با بیان اینکه یکی از اصلی ترین موارد اعتراض کارگران تراورس لرستان و اندیمشک، جدا از تاخیر در پرداخت حقوق فروردین ماه، شائبه پرداخت نشدن حقوق کارگران بر اساس دستمزد سال گذشته است؛ در تشریح جزئیات آن افزود: علیرغم ابلاغ بخشنامه مزد 1405، چندین روز است شائبه پرداخت حقوق کارگران بر اساس مصوبه مزدی سال گذشته شدت گرفته است.

او با بیان اینکه حدود 400 تا 500 کارگر فقط در ناحیه دورود لرستان شاغل هستند که بخش دیگری از مشکلات آن ها کوتاهی در پرداخت مطالبات عرفی و مناسبتی است، اضافه کرد: این مطالبات مربوط به مزایای اعیاد مختلف و ایامی همانند روز حمل و نقل، کارگر، عید فطر و .... می شود که برای بالا بردن انگیزه کارگر باید در موعد مقرر واریز شود اما متاسفانه این پرداختی ها که پیش از این چندین سال متوقف شده بود در حال حاضر یکی در میان و نصفه نیمه پرداخت می شود و غالب کارفرمایان شرکتهای پیمانکاری نسبت به این موضوع بی توجه هستند .

یکی دیگر از کارگران ابنیه فنی تراورس لرستان با طرح این سوال که چرا کارفرمای شرکت تراورس به فکر معیشت و گذران زندگی کارگران تحت مسئولیت خود نیست، گفت: در شرایط فعلی که کشور در حال جنگ با دشمنان است، شرکت راه آهن برای کمک معیشت کارکنان اداری و حتی

همکاران تجمیعی مبالغی تا حدود 5 میلیون تومان واریز کرده اما کارگران پیمانکاری تا هم اکنون از این کمک مالی محروم بوده اند .

***تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته صنعت نفت نسبت به قطع شدن بیمه تکمیلی در اصفهان مقابل استانداری و در تهران مقابل صندوق بازنشستگی فولاد**

روز چهارشنبه 9 اردیبهشت، کارگران بازنشسته صنعت نفت برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به قطع شدن بیمه تکمیلی دست به تجمع در اصفهان مقابل استانداری و در تهران مقابل صندوق بازنشستگی فولاد زدند.

یکی از کارگران بازنشسته معترض به خبرنگار رسانه ای گفت: از ابتدای سال جاری قرارداد بیمه تکمیلی بازنشستگان فولاد اصفهان و تهران با «آتیه سازان حافظ» به اتمام رسیده و در شرایط جنگی این مدت تا پایان فروردین ماه تمدید شد اما اکنون به مدت 9 روز است که بازنشستگان فولاد اصفهان و تهران فاقد بیمه درمان تکمیلی هستند .

او گفت: در پی گیری های صبح امروز همکارانمان در تهران، برخی مسئولان صندوق بازنشستگان فولاد ضمن بی توجهی به مشکلات ایجاد شده در پاسخ به قطع بیمه درمان ما بازنشستگان، گفته اند متولی بیمه درمان تکمیلی بازنشستگان، صندوق فولاد نیست و توپ را به زمین شرکت ذوب آهن می اندازند .

وی افزود: بازنشستگان فولاد که سال ها در شرایط سخت صنعت خدمت کرده اند، شایسته نیست در دوران بازنشستگی با چنین مشکلات و بی توجهی هایی مواجه شوند. ما بازنشستگان فولاد حق داریم در پیری با عزت زندگی کنیم، نه اینکه قربانی سیاست هایی شویم که با حقوق ما بازی می کنند .

وی با تاکید بر لزوم برقراری بیمه تکمیلی کارگران بازنشسته فولاد در اسرع وقت، در پایان گفت: بازنشستگان فولاد با افزایش شدید هزینه های درمان، دارو، تجهیزات پزشکی و خدمات بیمارستانی مواجه هستند و به بیمه تکمیلی نیاز جدی دارند.

***اخراج از کار دستکم 2 هزار کارگر واحدهای تولیدی و صنعتی شهرستان رشت**

از یکی دو ماه پیش، روند اخراج از کار کارگران در برخی واحدهای تولیدی و صنعتی شهرستان رشت کلید خورده است .

این اخراج ها منحصر به یک واحد خاص نبوده و در واحدهای مختلف تولیدی و صنعتی و حتی خدماتی اتفاق افتاده است. گفته می شود تعداد افرادی که در شرایط فعلی شغل خود را از دست داده اند به دستکم 2 هزار نفر می رسد .

در همین رابطه روز چهارشنبه 9 اردیبهشت، یکی از کارگران به خبرنگار رسانه ای گفت: 490 کارگر در شرکت «پینک» و همچنین حدود 500 کارگر شاغل در شرکت «پایا مدرن» با اتمام قرارداد کار بیکار شده اند. همچنین 190 کارگر در شرکت «گیل آرا» و 55 کارگر مرغداری پیمان، شغل خود را از دست داده اند .

او با بیان اینکه آمار همه کارگران و اسامی واحدهایی که در شرایط فعلی کشور اقدام به تعدیل نیرو در شهرستان رشت کرده‌اند به اداره کار اعلام شده است، اضافه کرد: علاوه بر واحدهای که نام برده شد، تعدادی دیگر از واحدها تولیدی همانند شرکت «داروگر رشت» و «لاستیک یاران گیلان» هستند که آمار کارگران تعدیلی آنها به مراتب کمتر و به ترتیب 10 و 11 نفر است.

وی با بیان اینکه علت این تعدیل‌ها، مشکلات ناشی از کمبود مواد اولیه و کمبود منابع مالی به دلیل کاهش فروش است و ادامه داد: اکثر کارگران تعدیلی برای دریافت مقرری بیمه بیکاری، به اداره کار شکایت کرده و پرونده‌های آنها در نوبت رسیدگی است.

***بازگشت به کار کارگران با طعم سرکوب مزد زیرسایه سکوت وزارت کار**

گزارشی از شهرک صنعتی اسماعیل‌آباد تهران نشان می‌دهد که چگونه برخی واحدهای صنعتی با سوءاستفاده از وضعیت موجود، به دنبال تثبیت دستمزدهای سال گذشته برای سال 1405 و کاهش 50 درصدی قدرت خرید نیروی کار هستند.

با اینکه در شرایط متزلزل آتش‌بس به سر می‌بریم و بسیاری از واحدهای تولیدی به تدریج در حال بازگشت به روند تولید خود هستند، گزارش‌ها از شهرک صنعتی اسماعیل‌آباد در منطقه قلعه حسن‌خان حاکی از رویکردی متفاوت و بحث‌برانگیز در مواجهه با حقوق قانونی کارگران است.

یکی از واحدهای فعال در حوزه تولید قطعات خودرو که پیش از این با توان انسانی نزدیک به 400 کارگر در چرخه تولید نقش‌آفرینی می‌کرد، اکنون برای کارگران خود شرایطی را رقم زده است که آنان میان دوراهی «بیکاری» و «پذیرش دستمزد حداقلی» گرفتار شده‌اند.

از تعلیق به بهانه جنگ تا بازگشت با طعم استثمار

بر اساس اظهارات کارگران این واحد صنعتی، در پی تنش‌ها و شرایط خاص حاکم بر کشور در ماه‌های اخیر (دوران جنگ)، مدیریت کارخانه در اقدامی ناگهانی، 385 نفر از مجموع 400 نیروی کار خود را به خانه‌هایشان فرستاد. در آن مقطع، وعده مدیریت مبنی بر «تماس جهت بازگشت به کار پس از آرام شدن شرایط»، کورسوی امیدی برای کارگرانی بود که جوانی و توان خود را پای چرخ‌دنده‌های این واحد تولیدی گذاشته بودند.

اکنون با گذشت آن بازه زمانی، مدیریت کارخانه فراخوان بازگشت به کار را صادر کرده است؛ اما این فراخوان نه یک دعوت صمیمانه برای احیای تولید، بلکه واجد شرایطی است که در واقع، مصداق بارز بهره‌کشی از وضعیت موجود ارزیابی می‌شود.

سقوط 50 درصدی قدرت خرید؛ حقوق 18 میلیونی در سال 1405

گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد که مدیریت کارخانه در بدو بازگشت کارگران، شروط جدیدی را پیش پای آن‌ها گذاشته است: حذف کامل اضافه‌کار و پرداخت حقوق بر مبنای مصوبات مزدی سال گذشته.

یکی از کارگران این مجموعه در تشریح وضعیت معیشتی خود به خبرنگار رسانه ای گفت:

با حذف اضافه‌کار و اصرار کارفرما بر پرداخت دستمزد مطابق با قانون کار سال قبل، دریافتی ما به حدود 18 میلیون تومان سقوط کرده است. این یعنی حقوق ما نسبت به آنچه سال گذشته دریافت می‌کردیم، عملاً نصف شده است. در شرایطی که هزینه‌های زندگی و تورم ثانیه‌ای حرکت می‌کند، چگونه می‌توان از کارگری که تمام زندگی‌اش را برای ساختن این کشور و این کارخانه گذاشته، انتظار داشت با نیمی از درآمد سابق، چرخ زندگی خانواده‌اش را بچرخاند؟

بیم تسری «الگو» به سایر واحدهای صنعتی

آنچه نگرانی‌ها را دوچندان می‌کند، منحصر نبودن این رویه به کارخانه مشخص در اسماعیل آباد است. شواهد نشان می‌دهد که برخی از واحدهای صنعتی دیگر نیز با سوءاستفاده از شرایط ناپایدار اخیر، سعی دارند هزینه‌های تولید را از جیب کارگران و با زیر پا گذاشتن مصوبات جدید شورای عالی کار جبران کنند.

*جنگ و افزایش 3 برابری قیمت دارو

کارگران از گرانی سه برابری دارو در روزهای پس از جنگ روایت می‌کنند؛ یک کارگر خانم با درآمد حداقلی و مبتلا به بیماری قند می‌گوید: پول داروهای فشار و دیابت من هر ماه 2 تا دو ونیم میلیون تومان می‌شود. قبلاً کمتر از یک میلیون تومان بود...

جنگ چهره‌ی کریه‌ای دارد؛ چهره‌ی خشن و هیولوار جنگ را نمی‌شود بزرگ کرد و به جامعه فروخت؛ جنگ، همان آوار مصیبتی است که بی‌وقفه و پیاپی بر سر مردمان فرودستی می‌بارد که به درستی احساس می‌کنند عاملیت خود را تمام و کمال از دست داده‌اند و «حیات‌شان» به تصمیمات دیگران بستگی دارد...

خشونت ساختاری چهره جنگ را «بیماری» و «ترس همیشگی کمبود دارو» تشدید می‌کند؛ گروه‌هایی از مردم - کارگران و مزدگیران- که سال‌هاست در جنگی نابرابر با غول تورم و هزینه‌های کمرشکن دارو و درمان، با وجود تلاش فراوان، مغلوبه شده‌اند، در روزهای جنگ و بحران، صدای خورد شدن استخوان‌های خود را به وضوح شنیده‌اند.

«دارو نیست، نایاب است، زودتر تهیه کنید»، «داروی باکیفیت در داروخانه‌ها نیست»، «قیمت دارو چند برابر شده، مراقب باشید کارت بانکی‌تان موجودی داشته باشد»، «کارخانه‌های داروسازی را زدند، حتی مواد اولیه بسته‌بندی دارو هم نیست» و اخباری از این دست، استرس و نگرانی بیماران کم‌درآمد را در روزهای سخت جنگ و بمباران و ایام شکننده آتش‌بس، به شدت تشدید کرده است؛ بیماران زیر بار فشار این استرس، تاب‌آوری خود را از دست داده‌اند.

برای درک واضح‌تر این روزهای پراسترس که ترس از آینده، روزهای غبارگرفته‌ی بیماران و خانواده‌های آن‌ها را به شبی تاریک بدل کرده، به سراغ چند کارگر و بازنشسته‌ی بیمار رفتیم تا روایت دست‌اولی از رنج گرانی و کمبود دارو به دست بیاوریم.

زهرا، کارگر شاغل بخش خدمات با حقوق حداقلی، سن 45 سال، ساکن تهران با بیماری فشار خون و دیابت:

من برای بیماری دیابت، قرص متفورمین مصرف می‌کنم، قیمت هر جعبه قرص، قبل عید 170 هزار تومان بود اما هفته پیش، 450 هزار تومان خریدم، تا امروز ممکن است به 500 هزار تومان هم رسیده باشد، چون داروخانه‌ها می‌گفتند داروی جدید بیاید باز هم گران‌تر است.

من روزی 2 تا متفورمین می‌خورم بنابراین یک جعبه 30 تایی فقط برای 15 روزم کفایت می‌دهد؛ در ماه باید دو جعبه متفورمین بخرم یعنی ماهی یک میلیون تومان. این دارو روز به روز گران‌تر می‌شود.

انسولین هم در بازار نیست؛ اگر آشنا داشته باشی و پیدا شود، قیمت‌ها خیلی عجیب و غریب است. داروی «کنکور» هم قبل عید 200 هزار تومان بود الان 480 هزار تومان شده.

علاوه بر این، من هر سه ماه باید پول ویزیت پزشک متخصص بدهم که حداقل 500 هزار تومان است؛ برای آزمایش‌ها هم اگر بیمه تکمیلی نداشته باشی باید 2 میلیون تومان یا بیشتر پول بدهی.

در مجموع، پول داروهای فشار و دیابت من هر ماه 2 تا دو و نیم میلیون تومان می‌شود. قبلاً کمتر از یک میلیون تومان بود...

اما سخت‌تر از گرانی، نگرانی بابت آینده است؛ من روزهای جنگ مدام می‌ترسیدم که داروهایم پیدا نشود. هفته قبل، چندتا داروخانه رفتم تا قرص‌هایم را پیدا کنم، همه آن‌ها بلااستثنا گفتند بیشتر دارو بخر شاید بعداً نایاب شود؛ باورشان می‌شود برای چند ماه 13 میلیون یکجا پول دارو دادم؟! حقوق من 20 میلیون تومان است، از همه زندگی‌ام زدم که دارو بخرم چون دارو نباشد زنده نمی‌مانم. من ماهی 10 میلیون کرایه خانه هم دارم، روزگرم یک جهنم واقعی‌ست...»

علی، کارگر حداقل‌بگیر بازنشسته بخش خدمات، ساکن رشت که به تازگی عمل قلب باز انجام داده:

«هزینه داروهای من، به شرطی که بی‌کیفیت‌ترین داروها را بخرم، ماهی 3 میلیون تومان است؛ من باید روزانه قرص «پلاویکس» بخرم اما آنقدر گران شده که چند ماهی‌ست این قرص را نمی‌توانم بخرم، حقوق من 20 میلیون تومان هم نیست. اگر بخوام پلاویکس بخرم، هزینه داروهایم هر ماه 6 میلیون تومان یا حتی بیشتر می‌شود. بیمه تامین اجتماعی هم هزینه این داروها را پوشش نمی‌دهد.

با پزشکم مشورت کردم، گفت پلاویکس خیلی واجب است اما اگر واقعاً نمی‌توانی به جایش «آسویکس» بخر. بدبختی اینکه این قرص هم نایاب شده و خیلی سخت پیدا می‌شود؛ من چند داروخانه رشت را زیر پا گذاشتم، یک ورق پیدا نشد... بالاخره یک داروخانه آشنا برایم چند ورق گرفت.

من شدیداً مشکل مالی دارم. قاعدتاً باید هر دو ماه پیش پزشک متخصص بروم، ولی نمی‌توانم؛ هر 4 یا 5 ماه یکبار ویزیت می‌شوم. ویزیت و آزمایش برای من قضیه مرگ و زندگی‌ست اما زندگی من یک مرگ تدریجی‌ست...»

ژینا، معلم آزاد 33 ساله، بیمه تامین اجتماعی، با درآمد ناچیز کلاس‌های خصوصی و مدارس غیرانتفاعی، ساکن سندانج با بیماری غده سرطانی تیروئید:

«ما معلم‌های آزاد، بعد از جنگ هیچ درآمدی نداشتیم چون کلاس‌های مدارس تعطیل بود؛ این مدت درآمد صفر بوده اما زمان باز بودن مدارس هم درآمد چندانی ندارم، نهایت ماهی 7 میلیون تومان. من این دو ماه، حق بیمه‌ام را خودم دادم و در این جنگ و ناامنی، غیر از بی‌پولی، نگران داروهام بودم... اگر خانواده کمک نکنند، من جان سالم به در نمی‌برم.»

قبل از جنگ، پول هر نسخه دو هفته‌ای من 300 هزار تومان بود حالا شده 900 هزار تومان یعنی ماهی 1 میلیون و 800 هزار تومان، من هر 45 روز آزمایش می‌دهم که 3 میلیون تومان می‌شود؛ بیمه فقط حدود 10 درصدش را می‌دهد. بیمه تکمیلی هم ندارم چون پولش را ندارم.

خلاصه بگویم، هزینه‌های درمان من هر 2 یا 3 ماه، چیزی حدود 10 میلیون تومان است؛ و اگر استرس داشته باشم و تغذیه‌ام خوب نباشد، بیماری‌ام عود می‌کند. اما چطور آرام باشم؟ درآمد، صفر و پول دارو هر روز بیشتر از روز قبل؛ تغذیه‌ی خوب؟! نان خالی هم پول می‌خواهد که ما با مدرک فوق لیسانس نداریم، این زندگی حق ما نبود...»

به راستی «حق مردم» نیست که بعد از تحمل جنگ، بمباران و استرس شبانه‌روزی، دارو را سه برابر گران‌تر بخرند و نگران نایاب شدن آن باشند یا به خاطر گرانی، دوا و درمان را کنار بگذارند و زندگی‌شان، یک مرگ تدریجی باشد...

گزارش رسانه ای شده بتاريخ 9 اردیبهشت

*پیام عفو بین‌الملل به جامعه جهانی: خطرات دوگانه وقوع جنایات فجیع علیه مردم ایران نیازمند یک رویکرد دیپلماتیک دوجهی مردم محور است.

تلاش‌ها برای برقراری یک آتش‌بس پایدار، محافظت از غیرنظامیان و جلوگیری از وقوع جنایات جنگی، باید با تلاش‌های قاطع برای جلوگیری از تکرار جنایات فجیع از سوی مقام‌های جمهوری اسلامی علیه مردم ایران همراه شود.

مردم در ایران در میان حملات غیرقانونی آمریکا و اسرائیل و سرکوب مرگبار داخلی گرفتار شده‌اند. از یک سو، غیرنظامیان در جریان حملات هوایی آمریکا و اسرائیل که در نقض منشور سازمان ملل متحد انجام شده آسیب‌های شدیدی دیده‌اند و با توجه به شکننده بودن آتش‌بس، همچنان در معرض خطر قرار دارند. بنا بر آمار رسمی، حملات هوایی دست‌کم ۲۳۶۲ غیرنظامی، از جمله ۳۸۳ کودک، را کشت و بیش از ۳۲۳۱۴ غیرنظامی را مجروح کرد. حملات آمریکا و اسرائیل همچنین موجب ویرانی و آسیب گسترده به زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله نیروگاه‌ها، پل‌ها، دانشگاه‌ها، مدارس، ساختمان‌های مسکونی، مراکز درمانی، کارخانه‌های فولاد و تاسیسات پتروشیمی شده است. امری که گرفتاری‌های اقتصادی مردم را عمیق‌تر کرده، به محیط زیست آسیب رسانده و جان، سلامت و معیشت میلیون‌ها نفر را به خطر انداخته است. رئیس‌جمهور آمریکا و وزیر دفاع اسرائیل با طرح تهدیدهای مبنی بر نابودی گسترده غیرنظامیان و نابودکردن تاسیسات انرژی تهدید به ارتکاب جنایات جنگی کرده‌اند.

از سوی دیگر، مردم در ایران دهه‌ها تحت سرکوب بی‌رحمانه داشته‌اند. مقام‌های جمهوری اسلامی آشکارا به کشتار هزاران معترض در دی‌ماه ۱۴۰۴ بالیده‌اند و اخطار داده‌اند که نیروهای امنیتی

«حکم تیر دارند» و «دست روی ماشه» آماده هستند. مقام‌ها استفاده از مجازات اعدام را به عنوان ابزاری برای سرکوب سیاسی افزایش داده‌اند و از زمان آغاز جنگ، دست‌کم 21 نفر را با انگیزه‌های سیاسی اعدام کرده‌اند.

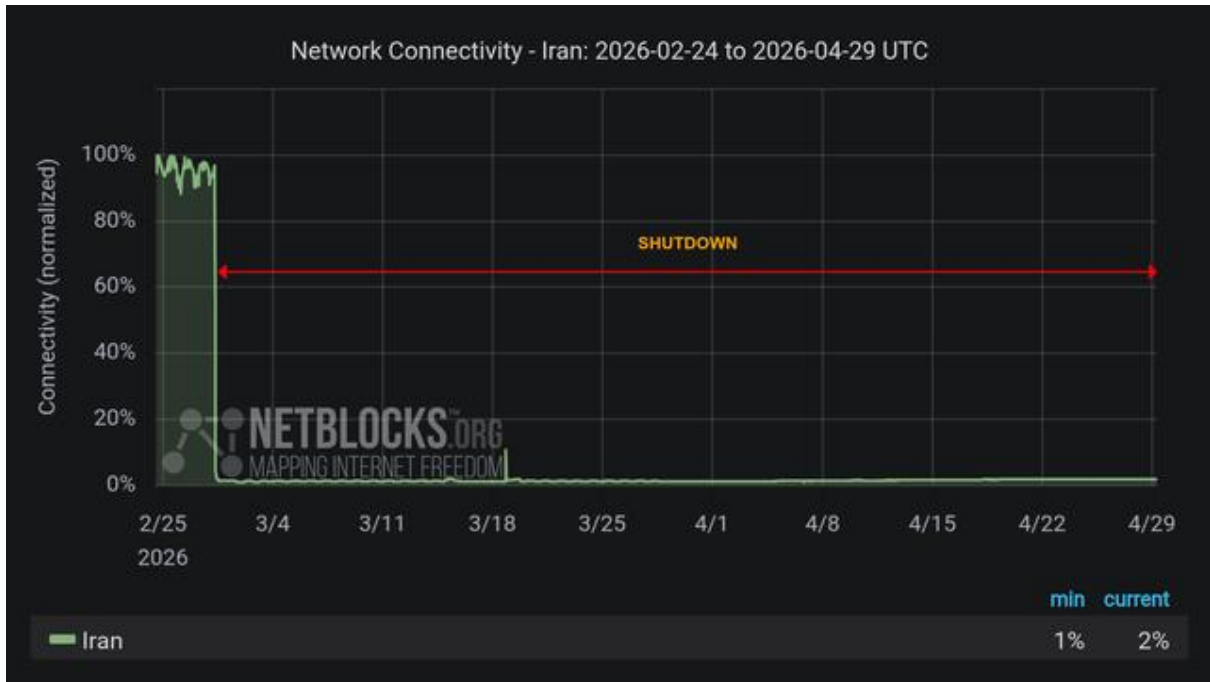
پیام عفو بین‌الملل به جامعه جهانی: خطرات دوگانه وقوع جنایات فجیع علیه مردم ایران نیازمند یک رویکرد دیپلماتیک دوجبه‌ی مردم محور است. تلاش‌ها برای برقراری یک آتش‌بس پایدار، محافظت از غیرنظامیان و جلوگیری از وقوع جنایات جنگی، باید با تلاش‌های قاطع برای جلوگیری از تکرار جنایات فجیع از سوی مقام‌های جمهوری اسلامی علیه مردم ایران همراه شود. زمان آن فرا رسیده که جامعه جهانی به عوامل ساختاری ارتکاب جنایات فجیع علیه مردم که ریشه در قانون اساسی جمهوری اسلامی دارد بپردازد. جامعه جهانی باید فعالانه از خواست جامعه مدنی ایران برای یک قانون اساسی منطبق با حقوق بشر حمایت کند؛ به علاوه، بسیج حمایت برای ارجاع وضعیت ایران به دیوان کیفری بین‌المللی توسط شورای امنیت سازمان ملل و ایجاد یک سازوکار بین‌المللی عدالت و دادرسی ضروری است. مردم ایران نباید به خاطر تلاش‌شان برای دستیابی به حقوق بشر، کرامت انسانی و دموکراسی، در برابر خطر کشتارهای مکرر تنها رها شوند.

*نت بلاکس : فضای دیجیتال ایران بیش از هر زمان دیگری تحت کنترل شدید قرار گرفته و تمامی کانال‌های ارتباطی محدود و تحت نظارت هستند

روز چهارشنبه 29 آوریل، نت بلاکس (NetBlocks) نهاد ناظر بر قطعی‌ها و اختلالات اینترنت در سراسر جهان اعلام کرد:

اکنون شصت و یکمین روز از قطع اینترنت در ایران است؛ اقدامی در سطح ملی برای سانسور که از 1440 ساعت نیز فراتر رفته است.

با ادامه این قطعی در سومین ماه خود، فضای دیجیتال ایران بیش از هر زمان دیگری تحت کنترل شدید قرار گرفته و تمامی کانال‌های ارتباطی محدود و تحت نظارت هستند.

*خطر اجرای قریب‌الوقوع حکم اعدام ساسان آزادوار، ورزشکار ۲۱ ساله و از بازداشت شدگان اعتراضات دی‌ماه

به گزارش هه نگاو، جان ساسان آزادوار، ورزشکار ۲۱ ساله و از بازداشت‌شدگان اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴، در خطر فوری اجرای حکم اعدام قرار دارد. حکم اعدام این جوان که پیشتر توسط دستگاه قضایی جمهوری اسلامی ایران صادر شده بود، در دیوان عالی کشور تایید و به مرحله اجرا رسیده است.

*تشدید سرکوب علیه معلمان در کرمان؛ اجرای احکام زندان و فشارهای مالی

بر اساس گزارش‌های دریافتی، روند برخورد‌های امنیتی با معلمان در استان کرمان وارد مرحله تازه‌ای شده است. در همین راستا، شعبه نخست اجرای احکام دادسرای عمومی و انقلاب کرمان، احکام صادرشده علیه شماری از فعالان صنفی معلمان را به مرحله اجرا رسانده است.

بر اساس این اطلاعات، محمدرضا بهزادپور، حسین رشیدی و مجید نادری هر یک به شش ماه حبس محکوم شده‌اند و قرار است از دهم اردیبهشت ۱۴۰۵ دوران محکومیت خود را آغاز کنند.

در ادامه همین رویکرد، گروهی دیگر از معلمان از جمله شهناز رضایی شریف‌آبادی، زهرا عزیزی، لیلا افشار، میترا نیکپور و فاطمه یزدانی به پرداخت جریمه‌های سنگین نقدی محکوم شده‌اند؛ مبالغی که برای هر نفر به ۷۰ میلیون تومان می‌رسد و عملاً به‌عنوان ابزاری برای اعمال فشار اقتصادی بر کنشگران صنفی به‌کار گرفته می‌شود.

این احکام در شرایطی اجرا می‌شود که پس از اعتراضات مردمی دی‌ماه ۱۴۰۴، فضای امنیتی علیه معلمان و فعالان صنفی به‌طرزی کم‌سابقه تشدید شده است. الگوی تکرارشونده‌ای از پرونده‌سازی، صدور احکام قضایی و اعمال مجازات در حال شکل‌گیری است که هدف آن مهار و خاموش کردن مطالبات مشروع معلمان از مسیر سرکوب ساختاری است.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی معلمان ایران این احکام را مصداقی روشن از سرکوب سیستماتیک و نقض حقوق بنیادین معلمان می‌داند و با قاطعیت آن را محکوم می‌کند. نیز تأکید می‌کند که امنیتی‌سازی مطالبات صنفی و مجازات فعالان، نه‌تنها مشروعیت ندارد بلکه نشان‌دهنده ناتوانی در

پاسخ‌گویی به خواسته‌های عادلانه معلمان است. این شورا خواستار لغو فوری احکام صادره، توقف روند سرکوب و بهرسمیت‌شناختن حق تشکل‌یابی، اعتراض و بیان آزادانه مطالبات صنفی معلمان است.

***مرگ و مصدومیت 2 کارگر شرکت زغال‌سنگ معدن پرورده طبس زیر آوار**

روز چهارشنبه 9 اردیبهشت، یک کارگر 40 ساله معدن شرکت زغال‌سنگ پرورده طبس (شرکت پیمانکاری الماس مته شمال) بنام حسین گیلکی از آزادشهر بر اثر ریزش معدن زیرتلی از آوار گرفتار شد و جان خود را از دست داد.

براساس گزارش رسانه ای شده، یکی دیگر از کارگران معدن در این حادثه دچار شکستگی در ناحیه شانه و احتمالاً تروما شد.

***یک کارگر هم در معدن منگنز داراب زیر آوار جان باخت**

روز یکشنبه 6 اردیبهشت، یک کارگر 35 ساله معدن منگنز داراب واقع در کیلومتر 20 جاده داراب – استهبان، استان فارس هم بر اثر ریزش معدن و گرفتار شدن زیرتلی از آوار جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com